

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219736
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8117219736.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou spore žalobcu: E. G.-W., G. X, XXX XX E., M.: XX XXX XXX, V. J. Ž.M. Z.. A. Ú. E. Č.. XXX-XXXX, práv. zast.: JUDr. Michal Feciľak, advokát, Jesenná 8, 080 05 Prešov, proti žalovanému: Mesto Veľký Šariš, Námestie sv. Jakuba 1, 082 21 Veľký Šariš, IČO: 00 327 972 práv. zast.: JUDr. Alojz Naništa, advokát, Prešov, Sládkovičova č.8, o náhradu za užívanie nehnuteľností, takto

rozhodol:

- I. Žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie parcely KN C č. XXXX/XX k. úz. J. Š. žalovanej v čase od 01.10.2014 do 15.03.2015 z výmery 3336 m² a od 16.03.2015 do 29.12.2016 z výmery 2636 m² z a m i e t a.
- II. Konanie v časti uplatneného bezdôvodného obohatenia z parcely č. XXXX/XX N. XXXX/XXX U..Ú. J. Š. za obdobie od 01.10.2014 do 16.08.2017 v y l u č u j e na samostatné konanie.
- III. Žalovaný má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, vyčíslený z hodnoty nároku uplatňovaného titulom bezdôvodného obohatenia za parcelu č. XXXX/XX U.. Ú. J. Š., o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 17.08.2017 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 92 707,82 EUR spolu sa úrokom z omeškania 9,05 % zo sumy 3.411,50 EUR od 02.12.2014 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 3.301,45 EUR od 17.12.2014 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 3.411,50 EUR od 16.01.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 3.411,50 EUR od 14.02.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 3.081,35 EUR od 17.03.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 1.650,72 EUR od 15.04.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 1.551,54 EUR od 15.04.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 2.909,06 EUR od 14.05.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 3.006,04 EUR od 12.06.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 2.909,06 EUR od 14.07.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 3.006,04 EUR od 13.08.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 3.006,04 EUR od 15.09.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 2.909,06 EUR od 13.10.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 3.006,04 EUR od 13.11.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 2.909,06 EUR od 11.12.2015 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 3.006,04 EUR od 15.01.2016 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 2.997,83 EUR od 12.02.2016 do zaplattenia, 9,05 % zo sumy 2.804,42 EUR od 11.03.2016 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 2.997,83 EUR od 12.04.2016 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 2.901,72 EUR od 17.05.2016 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 2.997,83 EUR od 1 1.06.2016 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 2.901,72 EUR od 12.07.2016 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 2.997,83 EUR od 12.08.2016 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 2.997,83 EUR od 22.09.2016 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 2.901,72 EUR od 12.10.2016 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 2.997,83 EUR od 12.11.2016 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 2.901,72 EUR od 13.12.2016 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 2.899,59 EUR od 12.01.2017 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 1.479,18 EUR od 17.02.2017 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 1.336,03 EUR od 14.03.2017 do zaplattenia, 9,00 % zo sumy 5.821,26

EUR od 25.07.2017 do zaplataenia, 9,00 % zo sumy 1.479,18 EUR od 12.08.2017 do zaplataenia 9,00 % zo sumy 811,16 EUR od 18.08.2017 do zaplataenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území J. Š., okrem iného aj parcely U. W. Č.. XXXX/XX- V. E. N. P. A. J. XXXX D.X, E. U. W. Č.. XXXX/XXX V. E. N. P. A. J.D. XXX D.X N. E. U. W. Č.. XXXX/XX V. E. N. P.I. A. J. XXXX D.X. Do 15.03.2015 vrátane bol žalobca vlastníkom aj parcely U. W. Č.. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3336 m² k zmenšeniu parcely č. XXXX / . XX za 3336 m² na 2636 m² došlo z dôvodu odpredaja časti tejto parcely. Žalobca uviedol, že parcelu U. W. Č.. XXXX/XX N. U. W. Č.. XXXX/XXX spolu s účelovou komunikáciou na nich ležiacou žalovaný - mesto J. Š. užíva ako prístupovú komunikáciu.

3. Pozemok parcelu U. W. Č.. XXXX / . žalovaný užíval až do nadobudnutia účinnosti všeobecne záväzného nariadenia č. 5/2016 zo dňa 14.12.2016 (t.j. do 30.12.2016, ako verejnú zeleň zmysle územného plánu mesta J. Š. schváleného území v zmysle územného plánu mesta J. Š.Š. schváleného uznesením mestského zastupiteľstva vo J. Š.Š. Č.. XXX/ XXXX - X/XXIV dňa 25.11.2010. Pred schválením územného plánu mesta J. Š. uznesením mestského zastupiteľstva vo J. Š. č. XXX/XXXX- X/XXIV dňa 25.11.2010 bol pozemok č. XXXX/XX všeobecným záväzným nariadením č. 20/98 určený, ako plocha občianskej vybavenosti.

4. Žalobca predložil skladovú kartu E. G. - W. Č.. X U. XX.XX.XXXX, ktorých užívanie žalovaným sú predmetom sporu v tomto konaní: parcela č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1449 m², č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 395 m² a č. XXXX / . XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 395 m², katastrálne územie J. Š. s poukazom na to, že žalobca má tieto nehnuteľnosti v podnikaní ako podnikateľ. Žalobca uviedol, že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie J. Š., a to parcela č. XXXX/XX a XXXX/XXX spolu s inžinierskou stavbou - pozemnou komunikáciou na nich ležiacou, užíva žalovaný ako prístupovú komunikáciu a parcelu č. XXXX/XX užíval žalovaný do 30.12.2016 ako verejnú zeleň, čím žalovaný na úkor žalobcu plnil a plní verejnú funkciu súvisiacu s uspokojovaním potrieb občanov, čo je jeho povinnosťou stanovenou zákonom.

5. Žalobca poukázal na to, že nehnuteľnosti v jeho vlastníctve sú verejne prístupné každému bez obmedzenia a slúžia verejnému užívaniu, žalobca mal za to, že je nesporné, že žalovaný užíva nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu bez právneho dôvodu a tým z jeho strany dochádza k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky, ako aj na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove, ktoré sa konalo dňa 10.01.2013 a ďalej citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 Cdo 8/2009 zo dňa 13.11.2009, 4 Cdo 52/2009 zo dňa 31.01.2011, a rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky 33 Odo 1405/2005 zo dňa 25.10.2006. Žalobca uviedol, že ako výlučný vlastník vyššie uvedených nehnuteľností nedal žalovanému súhlas k užívaniu predmetných pozemkov spolu so stavbou pozemnej komunikácie a ani na užívanie pozemku verejnou zeleňou. Žalobca má za to, že v posudzovanej veci si žalovaný územným plánom mesta J. Š. (schválený uznesením mestského zastupiteľstva vo J. Š. Č.. XXX/XXXX-X / . dňa 25.11.2010), formou funkčného využitia (okrem iného) aj pozemok žalobcu ako súčasť plochy, na ktorej má byť verejná zeleň, uzurpoval užívacie oprávnenie pre zaistenie potrieb svojich občanov.

6. Mal za to, že žalovaný je tak povinný v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka vydať dotknutým vlastníkom pozemkov všetko, čím sa na ich úkor bezdôvodne obohatil a v tejto súvislosti, žalobca poukázal, na právny záver rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky v rozsudku 28 Cdo 1498/2014 zo dňa 07.10.2014. Žalobca uviedol, že podľa jeho názoru je pre posúdenie uplatneného nároku irelevantné, aké druhy porastov sa na pozemku žalobcu parcely č. 2406/10, ktorý je súčasťou plochy vyčlenenej územným plánom mesta J. Š. na verejnú zeleň, nachádzali a v akom rozsahu sa žalovaný o verejnú zeleň na tejto ploche aj staral. Žalobca ďalej poukázal na to, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je založený užívaním bez platnej nájomnej zmluvy - bez právneho dôvodu, ako vzťah medzi žalobcom - podnikateľom pri jeho podnikateľskej činnosti a žalovaným - územnou samosprávnou jednotkou pri zabezpečovaní verejných potrieb, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ ide o premlčanie nároku žalobcu voči žalovanému uviedol, že je potrebné konštatovať, že v posudzovanej veci sa jedná o záväzkový vzťah, ktorý je potrebné posúdiť podľa správania sa účastníkov a je nesporné, že žalobca koná v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, teda vo vlastnom mene, na vlastný účet za účelom dosiahnutia zisku, keďže

pre obchodné vzťahy vyplýva prednostná aplikácia Obchodného zákonníka, Občiansky zákonník sa použije na riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v Obchodnom zákonníku. Na druhej strane vystupuje žalovaný, ktorý užíva pozemky žalobcu na zabezpečovanie verejných potrieb pri výkone samosprávnej funkcie v zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, a preto je tento vzťah záväzkovým vzťahom v zmysle § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenie § 397 Obchodného zákonníka o premlčaní a následne poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky a to na rozsudok 33 Odo 249/2005 zo dňa 28.03.2007, a ďalej na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 35 Odo 619/2002 zo dňa 18.06.2003 a sp. zn. 29 Odo 813/2001 zo dňa 21.08.2003. Žalobca ďalej uviedol, že na Okresnom súde Prešov je vedené konanie v totožnej veci vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie tých istých nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území J. Š., avšak za iné časové obdobie. Žalobca navrhol pripojiť spis tunajšieho súdu 9C 248/2014.

7. Žalobca bezdôvodné obohatenie uplatnil, čo sa týka parcely č. XXXX/XX N. Č.. XXXX/XXX v období od 01.10.2014 do 16.08.2017, na ktorých leží inžinierska stavba pozemnej komunikácie. Za samotnú inžiniersku stavbu - pozemnej komunikácie na parcele č. XXXX/XX N. Č.. XXXX/XXX v období od 01.10.2014 do 16.08.2017. Za parcelu č. XXXX/XX o výmere 3336 m² v období od 01.10.2014 do 15.03.2015 a v období od 16.03.2015 do 29.12.2016 z výmery 2636 m². Uviedol, že výška bezdôvodného obohatenia zodpovedá sume obvyklého a primeraného nájomného za užívanie porovnateľných nehnuteľností v danom mieste a čase. Poukázal na to, že znaleckým posudkom č. 5/2011 zo dňa 17.03.2011 vypracovaným znalcom Ing. Karolom Lukáčom bola všeobecná hodnota pozemnej komunikácie nachádzajúcej sa na parcelách č. XXXX/XX a XXXX / . stanovená vo výške 72 600 EUR. Pri 15 ročnej návratnosti investície, tak výška ročného nájomného za užívanie tejto komunikácie predstavuje sumu 4840 EUR. Ďalej žalobca poukázal na znalecký posudok č. 273/2014 zo dňa 30.09.2014 vypracovaný znalcom Ing. Milanom Vinklerom, ktorým bola stanovená všeobecná hodnota nájmu vyššie uvedených pozemkov vo výške 6,82 EUR na m² pozemku ročne. Preto si uplatnil bezdôvodné obohatenie za užívanie pozemkov vo vlastníctve žalobcu spolu o výmere 1844 m² (parcely č. 2406/60 - zastavaná plocha nádvorja o výmere 1449 m² a parcelu č. XXXX XXXX/XXX - zastavaná plocha nádvorja o výmere 395 m²), v období od 01.10.2014 do 17.08.2017 vrátane to znamená za 1052 dní predstavuje alikvotne nájomné výšku 36 112,22 EUR.

8. Za užívanie inžinierskej stavby pozemnej komunikácie vo vlastníctve žalobcu nachádzajúcej sa na pozemkoch spolu o výmere 1844 m² (E. XXXX/XX zastavané plochy a nádvorja o výmere 1449 m² a parcela č. XXXX / . XXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 395 m²), v období od 01.10.2014 do 17.08.2017 vrátane 1052 dní predstavuje alikvotné nájomné sumu 13 936,55 EUR. Pokiaľ ide o užívanie pozemku vo vlastníctve žalobcu o výmere 3336 m² parcely č. XXXX/XX zastavané plocha zastavaná plocha a nádvorja o výmere 3336 m² za obdobie od 01.10.2014 do 15.03.2015 vrátane to predstavuje 166 dní čo je 10 347,27 EUR. Za užívanie pozemku vo vlastníctve žalobcu o výmere 2636 m² parcela č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 2636 m² v období od 16.03.2015 do 29.12.2016 vrátane t.j. 655 dní čo predstavuje nájomné vo výške 32 211,78 EUR spolu t.j. 92.707,82 EUR.

9. Žalobca uviedol, že žalovaného vyzýval prevažne raz mesačne na úhradu bezdôvodného obohatenia žalovaný však do dnešného dňa žalobcovi dlžné sumy neuhradil, keďže v predžalobných výzvach za obdobie od 01.10.2014 do 31.10.2014 si žalobca voči žalovanému uplatnil sumu nájmu 11,17 EUR za m² pozemku ročne, ktorá predstavuje výšku nájomného stanovenú na základe znaleckého posudku Ing. Milana Vinklera t.j. 6,82 EUR za m² pozemku ročne, preto si žalobca voči žalovanému uplatňuje úrok z omeškania, iba zo sumy rovnajúcej sa násobku výmery a výšky nájmu 6,82 EUR za m².

10. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 08.11.2017 a uviedol, že na tunajšom súde sa vedie konanie medzi stranami sporu pod sp. zn. 9C/248/2014 o vydanie bezdôvodného obohatenia na totožnom skutkovom základe a právnom posúdení ako v danej právnej veci, avšak za iné obdobia.

11. Uviedol, že v konaní pod sp. zn. 9C/248/2014 v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vzniknutého tým, že žalovaný užíval pozemky žalobcu a užíval pozemky č. XXXX/XX N. Č.. XXXX/XXX v období od 01.10.2010 do 30.09.2014 ako aj inžinierske stavby - pozemné komunikácie postavené na týchto parcelách súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 29C/44/2006, nakoľko v tomto konaní sa medzi stranami sporu rieši otázka určenia vlastníckeho práva k pozemným komunikáciám a parcelám č. XXXX/XX N.

XXXX/XXX. Žalovaný ďalej poukázal na to, že vo veci vedenej pod sp. zn. 9C/248/2014 rozsudkom zo dňa 24.04.2017 č. k. 9C/248/2014 - 335 o vydanie bezdôvodného obohatenia súd žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie parcely č. XXXX/XX žalovaným v čase od 25.11.2010 do 30.09.2014 zamietol a poukázal na to, že vzhľadom na totožnosť skutkových tvrdení a právnej argumentácie žalobcu v posudzovanej veci, žalovaný nemá dôvod meniť svoju procesnú obranu tak, ako ju uvádzal v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/248/2014. Vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia žalobcom vo vzťahu k parcelám č. XXXX/XX N. XXXX/XXX a inžinierskej stavby pozemnej komunikácie postavenej na týchto parcelách bez právneho dôvodu v období od 01.10.2014 do 16.08.2017, žalovaný navrhol prerušiť konanie, do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/44/2006. Žalovaný uviedol, že neužíva parcely č. XXXX/XX a XXXX/XXX bez právneho dôvodu, ale z dôvodu zákonného vecného bremena a z toho dôvodu nie je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia opodstatnený navyše žalovaný v konaní 29C/44/2006 uviedol, že tvrdí a preukazuje, že je vlastníkom pozemnej komunikácie nachádzajúcej sa na uvedených parcelách, k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia na parcelách XXXX/XX N. XXXX/XXX za žalované obdobie vzniesol námietku premlčania a pre prípad, že by v konaní pod sp. zn. 29C/44/2006 sa preukázalo, že žalovaný nie je vlastníkom pozemnej komunikácie, namietal aj svoju pasívnu vecnú legitimitáciu. Vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia za užívanie parcely č. XXXX/XX ako verejná zeleň v období od 01.10.2014 do 29.12.2016 žalovaným, žalovaný poukázal na odôvodnenie rozsudku zo dňa 27.04.2017 č. k. 9C/248/2014 - 335 Okresného súdu Prešov. Pre prípad iného právneho názoru vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia za užívanie parcely č. XXXX/XX s tým, že z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že žalobca má v predmete činnosti pod č. 42 predmet podnikania „prenájom nehnuteľností pokiaľ sa pri prenájme poskytujú aj iné než základné služby spojené s prenájmom“. Poukázal na to, že základnými službami treba rozumieť taký okruh služieb, ktoré zabezpečujú (podmieňujú) možnosť ich riadneho užívania nájomcom. Za takéto služby v praxi možno považovať, napríklad dodávku tepla alebo teplej úžitkovej vody, elektrickej energie, plynu, odvoz tuhého komunálneho odpadu, odvod odpadovej vody alebo odvoz splaškov, kominárske služby, upratovanie spoločných priestorov a podobne. Žalovaný namietal, že pokiaľ žalobca v žalobe netvrdí, že poskytuje žalovanému základné služby spojené s prenájmom je možné dospieť k záveru, že v posudzovanej veci nemožno uvedené posudzovať ako obchodnoprávny vzťah, ale ide o výkon vlastníckeho práva. Tento výkon vlastníckeho práva vzhľadom na všetky okolnosti posudzovanej veci je navyše v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný zároveň poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.06.2002 spisovej značky II. ÚS 103/02 s poukazom na uvedené navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť, ako nedôvodnú a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania.

12. Žalobca sa k uvedenému vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 23.02.2018 a vo veci čo sa týka podstatných okolností uviedol, že je úplne irelevantné, ako uviedol súd prvej inštancie, čím sa NS SR sa pri definícii verejného priestranstva inšpiroval - vo svojom rozhodnutí, keďže relevantné je to, že napriek v: právnom poriadku SR, chýbajúcej všeobecnej definícii verejného priestranstva v zákone, Najvyšší súd SR, ako jedna z najvyšších súdnych autorít v SR, prijala k tejto otázke v spojení s následným užívaním takéhoto priestoru - pozemku bez platnej nájomnej zmluvy právny záver, (čo o.i. práve najvyššiemu súdu prináleží, tzn. vykladať nedefinované, resp. nejasné skutočnosti v zákonoch), a to v rozsudku sp. zn. 4 Cdo 52/2009 z 31.01.2011, v ktorom najvyšší súd uviedol: „Preto ak nie je v občianskoprávnej rovine (napr. zmluvou) upravené všeobecné užívanie verejného priestranstva, zahrňujúce aj len sčasti pozemky vlastnícky patriace tretej osobe, má to za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane obce plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pretože aj keď existuje právny dôvod užívania verejného priestranstva, nejde o titul, podľa ktorého by obci vzniklo oprávnenie, aby také plnenie zo strany tretej osoby (strpenie užívania jej majetku) bolo poskytované bezplatne. Pripustením opačnej možnosti by došlo k porušeniu základného princípu občianskoprávných vzťahov, spočívajúceho v rovnosti ich účastníkov (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka).“

13. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že pojem: „verejné priestranstvo“ nie je v žiadnom zákone platnom v SR všeobecne definovaný, tak určite nemal z tohto dôvodu žalobu zamietnuť, ale pri meritórnom rozhodnutí boli pre neho určujúce právne závery Najvyššieho súdu SR vyslovené v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 52/2009.

14. Vo vzťahu k tvrdeniu súdu, že v rámci právneho poriadku SR nie je možné všeobecne záväzným nariadením obce vyhlásiť pozemky súkromných vlastníkov za verejné priestranstvo, žalobca uviedol, že takáto úvaha súdu je scestná, keďže je bežnou praxou, že pozemky súkromných vlastníkov sú územnými plánmi obcí a miest vyhlasované a teda určené na všeobecné užívanie a slúžia ako verejné priestranstvá, na ktorých sa nachádza aj verejná zeleň, chodníky, miestne komunikácie a pod. Iba v prípade žalobcu a mesta Prešov sa jedná napríklad o časť ulice Strojníckej v kat. úz. P. Š. ako aj o celú ulicu E. H. J. E..

15. V tejto súvislosti poukázal na svoje vyššie uvedené vyjadrenie k bodu 11.2. odôvodnenia rozsudku OS Prešov č. k. 9C 248/2014-335, že je nepravdivé tvrdenie súdu prvej inštancie, že z dôvodu absencie zákonnej definície verejného priestranstva v právnom poriadku SR, (na rozdiel od právneho poriadku ČR), nie je možné všeobecne záväzným nariadením obce vyhlásiť pozemky súkromných vlastníkov za verejné priestranstvo, resp., že za verejné priestranstvo možno považovať len verejnosti prístupne pozemky vo vlastníctve obce, ak spĺňajú podmienky verejnej prístupnosti, a to aj s poukazom na § 128 Občianskeho zákonníka, resp. článok 20 Ústavy SR, z ktorých vyplýva, že vlastník je povinný strpieť, aby v stave núdze alebo v naliehavom verejnom záujme bola na nevyhnutnú dobu v nevyhnutnej miere a za náhradu použitá jeho vec, ak účel nemožno dosiahnuť inak a že vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia nenamietal v posudzovanej veci nezákonnosť obmedzenia jeho vlastníckych práv, ale namietal to, že k obmedzeniu jeho vlastníckych práv došlo bez poskytnutia primeranej náhrady.

16. Čo sa týka tvrdenia súdu prvej inštancie, že: v rámci právnej argumentácie berie za svoje odôvodnenie novšieho rozhodnutia NS ČR sp. zn. 28 Cdo/1498/2014 ..., s následným tvrdením, že aj žalobca si mohol dať svoj pozemok oplotiť a že žalobcov neudržiavaný pozemok nemôže slúžiť k zlepšeniu života obyvateľov mesta Veľký Šariš, žalobca uviedol, že vo veci, o ktorej rozhodoval NS ČR pod sp. zn. 28 Cdo 1498/2014 bol pozemok žalobkyne územným plánom určený na občiansku vybavenosť, prípadne na bytovú výstavbu. Aj keď teda tieto pozemky mali charakter verejného priestranstva - sídlisková zeleň a boli predmetom verejného užívania (slúžiace verejnosti na relaxáciu a k ďalšiemu využitiu), nedošlo zo strany žalovaného mesta k bezdôvodnému obohateniu, keďže žalobkyni nikto nebránil, aby svoje pozemky využívala v súlade s územným plánom mesta - určeným, a to zdôrazňujeme na občiansku vybavenosť, prípadne na bytovú výstavbu.

17. Žalobca namietal, že v posudzovanej veci sa však nejedná a totožnú vec, keďže pozemok žalobcu bol určený na verejnoprospešný účel, a to ako plocha verejnej zelene. A práve naopak, na posudzovanú právnu vec možno avšak z iného pohľadu (ako to urobil súd prvej inštancie), aplikovať právne závery, ktoré prijal NS ČR v rozsudku sp. zn. 28 Cdo/1498/2014 zo 07.10.2014, v ktorom najvyšší súd okrem uviedol, cit. 11. „Soudům obou stupňů lze přisvědčit, že Nejvyšší soud, stejně jako soud Ústavní, opakovaně dospěl k závěru, že užíváním cizího pozemku jako veřejného prostranství ve smyslu § 34 zákona č. 128/2000 Sb. vzniká dle § 451 obč. zák. bezdůvodné obohacení na straně obce, jež jejich prostřednictvím v podstatě plní své zákonné povinnosti týkající se zajištění potřeb svých občanů, aniž by jí svědčil titul, který by jí v soukromoprávní rovině opravňoval k užívání těchto pozemků (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 14. 2. 2006, sp. zn. 33 Odo 396/2004, ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. 33 Odo 1064/2005, a ze dne 2. 5. 2012, sp. zn. 28 Cdo 561/2012, či usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 4. 2010, sp. zn. II. ÚS 731/10, a ze dne 14. 9.2004, sp. zn. III. ÚS 338/04). V citovaných rozhodnutích, jakož i v dalších na ně navazujících, byly přitom řešeny situace, v nichž nebylo sporováno, že by veřejně přístupný pozemek svým určením sloužil v podstatě k zajištění příznivých podmínek pro život v obci a uspokojování potřeb jejích občanů, a to zejména dopravní obslužnosti obce, propojení jejích jednotlivých částí komunikacemi a nezbytnými přílehlými pozemky, vytvoření prostoru pro rekreaci občanů obce zajištěním veřejné zeleně apod., tedy k obecnému užívání zmiňovanému v legální definici veřejného prostranství § 34 zákona č. 128/2000 Sb. V těchto případech tak bylo zřejmé, že pozemek je obcí užíván jako veřejné prostranství, čímž je vlastníku bráněno v realizaci jeho věcného práva.“ „Uzurpuje-li si proto obec formou funkčního využití pozemku jiné osoby jako veřejného prostranství v zásadě užívací oprávnění k němu pro zajištění potřeb svých občanů, pak jí, nazíráno ze soukromoprávního hlediska, v souladu s § 451 obč. zák. tíží povinnost vydat vše, oč se obohatila užíváním cizí věci bez adekvátního právního důvodu.“

18. Ďalej žalobca poukázal na odôvodnenie uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 338/04 zo 14.09.2004, v ktorom ústavný súd o. i. uviedol, cit.: „Prohlásil-li stěžovatel předmětné pozemky za

veřejná prostranství a tyto pozemky stěžovatel, resp. jeho prostřednictvím obyvatelé Statutárního města České Budějovice užívali ke své každodenní rekreaci bez toho, že by stěžovatel měl k těmto pozemkům právní titul, který by ho opravňoval tyto pozemky užívat, a stěžovatel náhradu za užívání neplatil, učinily obecné soudy správný závěr o tom, že na straně stěžovatele dochází k bezdůvodnému obohacení ve smyslu ust. § 451 obč. zák., neboť předmětné pozemky užívá bez právního důvodu.“

19. Tvrdil, že aj v posudzovanej veci žalobcu, ak si teda žalovaný uzurpoval Územným plánom mesta J. Š. (schválený uznesením MsZ vo J. Š. Č.. XXX/XXXX-X/XXIV dňa 25.11.2010), formou funkčného využitia (okrem iného) aj pozemok žalobcu ako súčasť plochy, na ktorej má byť verejná zeleň, čím si v zásade k týmto pozemkom uzurpoval užívacie oprávnenie pre zaistenie potrieb svojich občanov, tak zo súkromnoprávneho hľadiska v súlade s § 451 OZ, je mesto Veľký Šariš - žalovaný, je povinný vydať dotknutým vlastníkom pozemkov všetko, čím sa na ich úkor bezdôvodne obohatilo. A pre posúdenie uplatneného nároku je irelevantné, v akom rozsahu sa mesto J. Š. o plochu, ktorá bola územným plánom vyčlenená na verejnú zeleň aj staralo, či na tejto ploche bola verejná zeleň, napr. nízka - tráva, či krovinatá, alebo vysoká - stromová, a pod. K bodu 15. (zrejme rozsudku č. k. 9C/248/2014 - 335) žalobca uviedol, že nepotrebuje úmyselne prehliadať českú judikatúru a tvrdenie súdu prvej inštancie, že ak by išlo zo strany žalovaného o bezdôvodné užívanie, (tzn. bezdôvodné obohatenie) je vzťahom občianskoprávnym a nie obchodnoprávnym, sporným nie je. Žalobca predsa ani v žalobe a ani vo svojich vyjadreniach v posudzovanej veci netvrdil, že ním uplatnený nárok vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia je nárokom obchodnoprávnym, ale tvrdil, že je občianskoprávnym, čo nakoniec žalobca uviedol aj v žalobe, a to napr. v poslednom odseku žaloby na 3. str., kde uviedol: „Dôsledky plnenia z neplatnej obchodnej zmluvy ObZ neupravuje, preto treba pri riešení tejto otázky použiť príslušné ustanovenia OZ, ktoré upravujú bezdôvodné obohatenie v ustanovení § 451 ObčZ. (...)“. A čo sa týka aplikácie obchodnoprávneho vzťahu na posudzovanú právnu vec, tento je podľa žalobcu potrebné aplikovať v súvislosti s posúdením premlčacej doby uplatneného nároku. Na záver žalobca vo vzťahu k uplatnenému nároku v posudzovanej veci opätovne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 21/2013 z 25.09.2013, v ktorom krajský súd v totožnej právnej veci okrem iného uviedol, cit.: „V tejto súvislosti je potrebné opätovne dať do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 4 Cdo 52/2009, ktoré sa zaoberalo užívaním nehnuteľností bez právneho dôvodu, ktorá je verejným priestranstvom, pričom v zmysle tohto rozhodnutia považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia v podobe obvyklého nájomného za dôvodné. Správna je argumentácia žalobcu, uvedená v jeho odvolaní, spočívajúca vtom, že aj judikatúra Najvyššieho súdu Českej republiky (rozhodnutie NS ČR šp. zn. 320dó 823/2003 z 15.01.2004) sa prikláňa k oprávnenosti nárokov vlastníka pozemkov v prípade užívania takýchto pozemkov pre potreby všetkých v podobe verejného, priestranstva, teda verejnej vnútroblokovej zelene v obytnej zástavbe. Ide o tzv. verejné užívanie verejného priestranstva, pričom pozemky, na ktorých sa nachádza zeleň, spoluvytvárajúca toto verejné priestranstvo, sú vo vlastníctve súkromnom, tak ako je to aj v predmetnej veci. Vyššie uvedená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a podporne aj judikatúra Najvyššieho súdu Českej republiky smeruje teda k iným záverom, než vo vzťahu k predmetnej parcele urobil súd prvého stupňa.“

20. Zároveň žalobca súdu predložil potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 Co 476/2013 z 08.09.2015, a uviedol, že v totožnej právnej veci vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov žalobcov verejnou zeleňou zo strany žalovaného - mesta Košice, v ktorom odvolací súd taktiež uviedol, cit.: „Žalovaný disponujúci (teda) majetkom žalobcov mohol užívaním týchto pozemkov plniť svoje verejné funkcie súvisiace s uspokojovaním potrieb občanov, čo je jeho povinnosť stanovená zákonom, ktorú by však inak musel plniť iným spôsobom, to znamená napríklad obdobné pozemky s verejnou zeleňou na rovnaký účel kúpiť alebo prenajať, prípadne zeleň tu vysadiť. V takom prípade by žalovanému užívaním majetku na úkor žalobcov majetkový prospech celkom určite nevznikol. Užívanie cudzieho majetku bezprávneho dôvodu s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie predstavuje všeobecné pojmie právneho princípu, ktorý je treba aplikovať na vopred bližšie neurčené prípady (§ 451 OZ).“

21. K uvedenému vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 03.04.2018 a vo veci uviedol, že pokiaľ žiadal, aby sa súd oboznámil s obsahom spisu Okresného úradu Prešov odbor katastrálny č. V1149/2015 realizoval tak procesnú obranu vyplývajúcu z ustanovenia § 149 Civilného sporového poriadku. Ďalej uviedol, že hodnotiace závery právneho zástupcu žalobcu sú v rozpore s advokátskou etikou. A uviedol, že žalobca vo svojom podaní nerozlišuje medzi verejným priestranstvom

a takzvanou verejnou zeleňou samotný obsah pojmu verejná zeleň neznamená samo sebe aj zeleň, ktorá je aj verejnosti prístupná, ale vyjadruje jej funkčnosť pre verejnosť. Podotkol, že žalobca sa vo svojom vyjadrení nevyjadril k uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.06.2002 sp. zn. II.ÚS 103/02 a k záverom z toho plynúcimi. Napokon uviedol, že považuje argumentáciu vo vyjadrení žalobcu zo dňa 23.02.2018 za neopodstatnenú a opätovne navrhol žalobu zamietnuť.

22. Súd vo veci následne vytýčil termín pojednávania na, ktorom strany sporu zotrvali na svojich vyjadreniach. Obe strany sporu navrhli vo veci vykonať dokazovanie listinami spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9C/248/2014 a taktiež poukazovali na skutkové zistenia v tomto spise preukázané a žalovaný opieral svoju obranu aj o právnu argumentáciu vychádzajúcu z rozhodnutia č. k. 9C/248/2014 - 335, ktorý nebol (v danom čase) právoplatný, taktiež čo sa týka uplatneného bezdôvodného obohatenia za užívanie inžinierskej stavby pozemnej komunikácie bol v tom čase vedený vlastnícky spor (29C/44/2006), súd preto prerušil toto konanie uznesením č. konania 12C/23/2017-251 zo dňa 06.02.2020.

23. Následne bolo zistené, že v konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/248/2014 bolo rozhodnuté čiastočným rozsudkom dňa 24.04.2017 č. k. 9C/248/2014 - 335 tak, že súd žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku parcely registra KN C Č.. XXXX/XX- zastavané plochy a nádvoria, zapísaného na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie J. Š. za obdobie od 22.11.2010 do 30.09.2014 zamietol. Krajským súdom v Prešove po podaní odvolania zo strany žalobcu bol napadnutý rozsudok rozsudkom zo dňa 04.09.2018, č. k. 25Co/69/2017-376 potvrdený ako vecne správny. Po podaní dovolania žalobcom uznesením č. k. 4Cdo/211/2019 - 418 zo dňa 26.02.2020, Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie odmietol.

24. Súd tak vo veci konštatuje, že rozhodnutie č. k. 9C/248/2014 - 335, ktorým súd prvej inštancie žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za tvrdené užívanie parcely žalobcu KN C č. XXXX/XX, U.. Ú.. J. Š. žalovaným čase od 25.11.2010 do 30.09.2014 zamietol, nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2018.

25. V tejto právnej veci následne bolo vytýčené pojednávania na 07.07.2020, na ktorom súd vykonal dokazovanie všetkými predloženými listinnými dôkazmi stranami sporu a tiež listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise tunajšieho súdu sp. zn. 9C/248/2014, tak ako to vyplýva zo zápisnice z pojednávania zo dňa 07.07.2020.

26. Súd vo veci vykonal dokazovanie výpisom zo živnostenského registra na obchodné meno E. G. - W., M.: XXXXXXXX, s miestom podnikania G. XXXX/X, E. XXXXX, uvedené žalobca predložil s poukazom na to, že pokiaľ by išlo o premlčanie nároku žalobcu voči žalovanému uviedol, že je potrebné konštatovať, že v posudzovanej veci sa jedná o záväzkový vzťah, ktorý je potrebné posúdiť podľa správania účastníkov a je nesporné, že žalobca koná v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka a žalovaný užíva pozemky na zabezpečenie verejných potrieb pri výkone samosprávnej funkcie zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, a teda uviedol, že je potrebné aplikovať ustanovenie § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 397 Obchodného zákonníka o premlčaní.

27. Ďalej súd vo veci vykonal dokazovanie výpisom z listu vlastníctva č. XXX s dátumom vyhotovenia dňa 13.07.2017 pre okres Prešov, obec Veľký Šariš, katastrálne územie Veľký Šariš v zmysle, ktorého výpisu časti A: majetková podstata sú zapísané parcely registra C evidované (okrem iného) pod č. XXXX/XX o výmere 2636 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XXXX/XX o výmere 1449 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XXXX / .XXX o výmere 395 m² - zastavané plochy a nádvoria s tým, že ako vlastníci uvedených parciel je evidovaný žalobca s titulom nadobudnutia na základe kúpno-predajnej zmluvy pod č. vkladového konania č. V 3532/2000.

28. Súd vo veci vykonal dokazovanie rozhodnutím Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru č. vkladu V1149/2015 zo dňa 16.03.2015 v zmysle, ktorého bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v katastrálnom území Veľký Šariš k novovytvorenému pozemku registra C parcelné č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 700 m² v prospech I. D. v podiele 1/3, O. B. v podiele 1/3 a G. Š.X. v podiele 1/3.

29. Podľa uznesenia Mestského úradu Veľký Šariš č. 353/2010-3 /XXIV, došlo v zmysle ustanovenia § 26 ods. 3 a § 27 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku znení

neskorších predpisov a vo väzbe na ustanovenie § 11 ods. 4 písm. c) a § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení k schváleniu územného plánu mesta Veľký Šariš a schváleniu všeobecného záväzného všeobecného záväzného nariadenia mestského zastupiteľstva č. 5/2010, ktorým sa vyhlásila záväzná časť územného plánu mesta Veľký Šariš.

30. Zo strany žalobcu bolo predložené aj Všeobecne záväzné nariadenie Mesta Veľký Šariš č. 20/98 o územnom pláne sídelného útvaru Veľký Šariš a regulatívoch a limitoch využitia územia vrátane vymedzenia verejnoprospešných stavieb v zmysle, ktorého poukázal na čl. 3- regulatívy funkčného a priestorového usporiadania územia vrátane limitov a využitia územia bodu 4 - rozvoj zelene - regulatívy - verejná zeleň; je potrebné podstatné zvýšenie jej výmery (napr. sprístupnením zvyšku bývalého parku Esterházyovcov), avšak najmä zlepšenie kvality, a to výsadbou vysokej zelene, najmä pri úprave chodníkov, komunikácie, nepripustiť znižovanie výmery zelene.

31. Žalobcom ďalej bol predložený znalecký posudok č. 5/2011 vypracovaný znalcom Ing. Karolom Lukáčom z odboru stavebníctvo odvetvie odhad hodnoty nehnuteľnosti a dopravné stavby vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty majetku - účelovej komunikácie s príslušenstvom vo Veľkom Šariši na parcelu č. XXXX/XXX a na parcelu č. XXXX/XX ku dňu 25.11.2009 (uvedený listinný dôkaz sa týka účelovej komunikácie stojacej na parcele č. XXXX/XXXX, ako stavby a účelovej komunikácie a parcely č. XXXX/XX, ktorý nárok bol vylúčený na samostatné konanie).

32. Súd vo veci vykonal dokazovanie znaleckým posudkom č. 273/2014 vypracovaným znalcom Ing. Milanom Vinklerom z odboru stavebníctvo - odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností vo veci určenia všeobecnej hodnoty nájmu na parcely U. W. Č.. XXXX/XX, U. W. Č.. XXXX/XXX, N. U. W. Č.. XXXX/XX zapísaných na liste vlastníctva č. XXX v katastrálnom území J. Š. v období od 01.10.2010 do 30.09.2014, pričom podľa záveru tohto znaleckého posudku všeobecná hodnota nájmu pozemku bola stanovená porovnávacou metódou a vzhľadom na umiestnenie pozemku a dostatok podkladov na vykonanie porovnávania. Znalec uviedol, že všeobecná hodnota stanovená porovnávacou metódou objektívne vystihuje všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti v danom mieste a čase pri jej prípadnom poctivom predaji v bežnom obchodnom styku. Znalec uviedol, že na základe predložených podkladov stanovil všeobecnú hodnotu výšku nájmu na daných predmetných pozemkoch špecifikovaných v objednávke za obdobie jedného roku na 1 m², nakoľko výška nájmu pozemku, nakoľko výška nájmu pozemkov v danej lokalite výrazne neodlišuje už niekoľko rokov a poukázal na nájomné zmluvy. S tým, že všeobecná hodnota nájmu na parcelách za 1 m² na rok predstavuje 6,82 EUR. Ďalej žalobca predložil žalobné výzvy, ktorými si uplatňoval bezdôvodné obohatenie u žalovaného za jednotlivé obdobia spolu s príslušnými kópiami doručeníek.

33. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise tunajšieho súdu sp. zn. 9C/248/2014, ako to navrhovali obe strany sporu a to tak žalobca v žalobe (č. I. sp. 7 bod IV. žaloby), ako aj žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 08.11.2017 (č. I. sp. 203).

34. Z vyššie uvedeného spisu súd vykonal dokazovanie oznámením k ohláseniu drobnej stavby vydaným mestom Veľký Šariš, ako stavebným úradom v zmysle, ktorého oddelenie výstavby mestského úradu ako miestne príslušný stavebný úrad posúdil ohlásenie drobnej stavby - oplotenie pozemku parcely č. XXXX/XXX, katastrálne územie J.L. Š. a oznámil, že proti vykonaniu drobnej stavby v rozsahu uvedenom vo vyhlásení zo dňa 18.09.2015 nemá námietky.

35. Podľa výpisu listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie J. Š. zo dňa 25.01.2016, v časti a majetková podstata - je evidovaná parcela č. XXXX/XXX o výmere 700 m² (ktorá bola pôvodne súčasťou parcely č. XXXX/XX m², pričom podľa časti B vlastníci sú evidovaní I. D., O. B., G. Š..

36. Podľa všeobecne záväzného nariadenia č- 5/2010 čl. 1.2 záväznou časťou územného plánu sa vymedzujú zásady a regulatívy funkčného a priestorového usporiadania územia uvedené v prílohe č. 1 v časti I. V článku 2.1 všeobecne záväzného nariadenia sú stanovené záväzné regulatívy funkčného a priestorového usporiadania Územného plánu mesta Veľký Šariš pre administratívno-správne územie mesta Veľký Šariš. Všeobecne záväzné nariadenie nadobudlo účinnosť dňa 21.12.2010 (čl. 3 bod 4). V prílohe č. 1 v časti I. sú uvedené záväzné regulatívy územného rozvoja a to zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia (písm. A) a určenie regulatívov, prípustných, obmedzujúcich alebo vylučujúcich podmienok využitia jednotlivých plôch (písm. B). Pod B 9

sú určené regulatívy, prípustnosť, obmedzenia a vylučujúce podmienky využitia plochy verejnej zelene. V územnom pláne v prílohe 1 v časti B 9 plochy verejnej zelene po B.9.1. uvedené - chrániť plochu historickej zelene v športovom areáli a verejný park v centre a zabezpečiť ich revitalizáciu.

37. V grafickej časti územného plánu je plocha, na ktorej sa nachádza parcela KN C č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 3336 m², katastrálne územie J. Š., zaradená farebne medzi plochy verejnej zelene a sprievodná zeleň komunikácií.

38. Súd vo veci poukazuje na to, že žalovaný vo veci vedenej sp. zn. 9C/248/2014 opakovane zdôrazňoval, že mesto Veľký Šariš žiadnym spôsobom neobmedzovalo žalobcu vo výkone jeho vlastníckeho práva a poukazoval, že je na rozhodnutí vlastníka nehnuteľnosti, akým spôsobom bude s nehnuteľnosťou nakladať, žalovaný namietal, že parcela U. W. Č.. XXXX/XX nebola územným plánom zaradená a ani nikdy neslúžila pre žalovaného ako verejné priestranstvo, t.j. verejnosti prístupné a verejnosťou využívané.

39. Súd vo veci oboznámil predovšetkým rozsudkom č. k. 9C/248/2014 - 335 zo dňa 24.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.10.2018 pričom predmetom sporu bola požadovaná náhrada za užívanie nehnuteľností žalobcu a to parcely KN C č. XXXX/XX, parcely KN C č. XXXX/XXX, parcela KN C č. XXXX/ XX teda totožných parciel, ktoré sú predmetom tohto sporu, avšak za obdobie od 01.10.2010 do 30.09.2014 čo sa týka parcely č. 2406/10 za obdobie od 25.11.2010 do 30.09.2014. Vyššie uvedeným rozsudkom súd rozhodol čiastočne a to vo vzťahu k parcele č. XXXX/XX tak, že nárok žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia za tvrdené užívanie parcely zamietol vo zvyšnej časti nároku t.j. parcely č. XXXX/XX N. XXXX/XXX ponechal na rozhodnutie v konečnom rozsudku.

40. Jedným zo základných princípov právneho štátu je princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované v zmysle predvídateľnosti práva. Súdy majú v rovnakých podmienkach aplikovať právnu normu rovnakým spôsobom. Diametrálne odlišné právne posúdenie vecí súdom v skutkovo totožných veciach za jednotnej právnej úpravy je v podmienkach materiálneho právneho štátu neakceptovateľné. Princíp právnej istoty musí byť plne realizovaný v praxi súdov, a to najmä prostredníctvom „ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít“.

41. Podľa čl. 2 ods. 2 časti vety pred bodkočiarkou CSP právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (m. m. III. ÚS 438/2018).

42. V danej právnej veci súd konštatuje, že ide o skutkovo totožnú vec, aká bola prejednávaná vo veci vedenej na tunajšom súde pod spisovou značkou 9C/248/2014. Súd opätovne konštatuje, že rozsudok č.k. 9C/248/2014-335 zo dňa 24.04.2017 bol v napadnutej časti t.j. vo výroku pod bodom I. súdom druhej inštancie rozsudkom č.k. 25Co/69/2017-376 zo dňa 04.09.2018 potvrdený. Taktiež vo veci bolo podané dovolanie o, ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že uznesením 4Cdo /211/2019-418 zo dňa 26.02.2020 dovolanie odmietol.

43. Podľa § 123 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ďalej len „OZ“, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

44. Podľa § 124 OZ, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

45. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

46. Podľa § 458 ods. 1 a 2 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

47. Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav v tejto právnej veci vzhľadom a na vyššie uvedené najmä bode v 40, súd poukazuje v plnom rozsahu na rozsudok tunajšieho súdu č. k. 9C/248/2014-335 zo dňa 24.04.2017 a to najmä na bod 13 a nasledujúce presne citujúc (z dôvodov právnej istoty):

a. „Súd teda robí ten záver, že Všeobecno-záväzné nariadenie mesta Veľký Šariš nemohlo, a v konečnom dôsledku ani nevyhlasovalo pozemok žalobcu za verejné priestranstvo. V tomto prípade došlo k aplikácii iného inštitútu, a to inštitútu územného plánu, ktorého charakter bol už vyššie citovaný v rozhodnutí Ústavného súdu SR. Analogicky súd poukazuje napr. na rozhodnutie Najvyššie správneho súdu ČR sp. zn. 6Ao/8/2011, v ktorom sa uvádza, že: „vlastník pozemku nie je opatrením všeobecnej povahy skrátenej na svojich právach, pokiaľ schválené funkčné využitie pozemku zodpovedá doterajšiemu faktickému spôsobu jeho užívania. Najvyšší správny súd zároveň upozorňuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej prípadnú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa čl. 11 ods. 4 listiny základných práv a slobôd, nemožno poskytnúť v rámci procesu tvorby územného plánu, či jeho zmeny.“ Procesný súd ďalej teda konštatuje, že z hľadiska zásahov do vlastníckeho práva sa územný plán spravidla považuje za stanovenie medzí výkonu vlastníckeho práva, za ktorý nenáleží náhrada a z judikatúry Najvyššieho správneho súdu vyplýva, že vlastníci pozemkov nemajú právo na to, aby ich pozemok bol zaradený do nimi požadovanej kategórie, prípadne, aby bol v tejto kategórii navždy.

b. Súd ďalej potrebuje upozorniť a v rámci právnej argumentácie berie za svoje odôvodnenie novšieho rozhodnutia NS ČR sp. zn. 28Cdo/1498/2014, v ktorom sa uvádza nasledujúce: „Súdom obidvoch stupňov možno prisvedčiť, že najvyšší súd rovnako ako súd ústavný, opakovane dospeli k záveru, že užívaním cudzieho pozemku ako verejného priestranstva v zmysle § 34 zákona č. 128/2000 Zb. vzniká podľa § 451 OZ bezdôvodné obohatenie na strane obce, ktorý ich prostredníctvom v podstate plní svoje zákonné povinnosti týkajúce sa zaistenia potrieb svojich občanov, bez toho, aby jej svedčil titul, ktorý by ju v súkromnoprávnej rovine oprávňoval k užívaniu týchto pozemkov. V citovaných rozhodnutiach, ako i v ďalších na nich nadväzujúcich boli pritom riešené situácie, v ktorých nebolo sporné, žeby verejne prístupný pozemok svojim určením slúžil v podstate k zaisteniu priaznivých podmienok pre život v obci a uspokojovanie potrieb jej občanov, a to najmä dopravnej obslužnosti obce, prepojenie jej jednotlivých častí komunikáciami a nevyhnutnými príľahlými pozemkami, vytvorenie priestoru pre rekreáciu občanov obce, zaistením verejnej zelene a pod., teda k všeobecnému užívaniu zmieňovanému v legálnej definícii verejného priestranstva § 34 zákona č. 128/2000 Zb.. Od týchto situácií je nutné odlíšiť prípady, v ktorých sa jedná o pozemok v obci, ktorý je síce prístupný každému, pretože jeho vlastník neusiluje o zamedzenie vstupu tretích osôb na neho, avšak ktorý žiadnym spôsobom neslúži k uspokojovaniu všeobecných potrieb a jeho vlastníkovi je ponechaná na úvahe voľba spôsobu jeho využitia bez toho, aby bolo trvané na užívaní pozemku ako verejného priestranstva. Za takýchto okolností by bolo možné iba ťažko usudzovať, že obec na úkor vlastníka realizuje užívacie oprávnenie k danému pozemku formou jeho účelového určenia ako verejného priestranstva a nemohol by teda obstať ani záver o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane obce. V tomto smere je možno povedať, že stotožnenie verejného priestranstva v zmysle § 34 zákona č. 128/2000 Zb. s pozemkom v obci, ktorého prístupnosť verejnosti je daná iba tým, že jeho vlastník nebráni prechádzajúcim vo vstupe na pozemok, by odporovalo zmieňovanému ustanoveniu vyjadrujúceho význam určenia pozemku pre potreby občanov obce i logike veci, ktorá žiada, aby prístupný každému bez obmedzenia bol pozemok, u ktorého je to významné z hľadiska zaistenia života v obci a nie, aby akýkoľvek voľne prístupný pozemok bol považovaný za dôležitý pre život v obci a ako taký bez ďalšieho zaradený do kategórie verejného priestranstva. Táto úvaha by teda mala nájsť svoj odraz i pri posudzovaní vzniku bezdôvodného obohatenia užívaním cudzieho pozemku na strane obce. V danom prípade nemožno prehliadnuť, že podľa zistenia súdu prvého stupňa odvíjajúceho sa od vykonaného dokazovania sú predmetné pozemky zarastené trávou a verejnosť na nich vstupuje zjavne predovšetkým preto, aby si skrátila cestu k vstupu do metra, bez toho, aby žalobkyňa, ktorej vôľa je v tomto určujúca usilovala o zamedzenie vstupu verejnosti na pozemky ich oplotením. Súd prvého stupňa rovnako poukázal na to, že z územného plánu i z predloženého znaleckého posudku vyplýva široká škála možností využitia pozemku, pričom voľba konkrétneho spôsobu je iba vecou žalobkyne ako ich vlastníka.

c. Pre prejednanú vec z v bode 14 uvedeného vyplýva, že pozemok za tvrdené užívanie obcou, ktorého sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, nie je verejným priestranstvom v zmysle vyššie uvedených záverov právnej praxe. Pokiaľ je v územnom pláne označený ako verejná zeleň, ide iba o regulatív možného nakladania a stavebnej činnosti na tomto pozemku, žiadnym spôsobom sa týmto z tohto pozemku nestáva pozemok užívaný pre potreby obce a jej obyvateľov. Uvedené vyplýva aj z ohliadky, ktorú vykonal súd prvého stupňa, kde je zrejme, že pozemok je

neudržiavaný, neoplotený, zarastený a žiadnym spôsobom nemôže slúžiť k zlepšeniu života obyvateľov mesta Veľký Šariš. To, že nejde o verejné priestranstvo, ktoré by mohlo byť všeobecne užívané obyvateľmi mesta Veľký Šariš, vyplýva aj z toho, že časť odpredaného pozemku umožnilo v rámci stavebného konania mesto bez ďalšieho oplotiť, čo priamo odporuje tomu, aby takáto plocha mohla byť považovaná za verejne prístupná, a teda za verejné priestranstvo.

d. Na záver sa súd vráti ešte k tvrdeniu žalobcu, že v prípade, ak by išlo zo strany žalovaného o bezdôvodné užívanie, išlo by o vzťah obchodno-právny a odkazuje žalobcu na ním, či už úmyselne alebo neúmyselne prehladanú českú judikatúru, a to konkrétne na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Odo/872/2003, kde sa uvádza: „Odvolaciemu súdu nemožno vytknúť nesprávne právne posúdenie, ak došiel k záveru, že nárok žalobkyne je nárokom občianskoprávnym. Preto odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa správne uzavrel, že uplatnený nárok žalobkyne je oprávneným nárokom občiansko-právnym, na zaplatenie náhrady za obmedzenie užívania ich pozemkov z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ, ktoré získal žalovaný bez právneho dôvodu, aby začlenil predmetné pozemky medzi verejné priestranstvá ako súčasť parku určeného ku každodennej rekreácii občanov mesta, a za toto užívanie a obmedzenie vlastníckych práv žalobkyne nezaplátil žiadnu náhradu. Ďalej tento názor vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS/338/04, kde sa uvádza: „Všeobecné súdy správne dospeli k záveru, že nárok Ing. arch. H. na zaplatenie náhrady za obmedzenie užívania jeho pozemkov z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 OZ vzniknutý začlenením predmetných pozemkov tvoriacich súčasť parku Stromovka medzi verejné priestranstvá určené ku každodennej rekreácii občanov mesta je nárokom občianskoprávnym.“

48. Ďalej súd vo veci opakuje a dopĺňa, že v tejto právnej veci nedošlo k zisteniu iných skutkových okolností (než vo veci zp.zn. 9C/248/2014), pričom zdôrazňujúc opäť použije odkaz na odôvodnenie dovolacieho súdu z uznesenia č. k. 4Cdo/211/2019 zo dňa 26.02.2020, ktorý uviedol v bode 13. 1.: „Nad rámec dovolacieho prieskumu dovolací súd dodáva, že považuje za správne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a potvrdené odvolacím súdom, keď sa jeho základ vzali právny názor Najvyššieho súdu Českej republiky vyslovený v rozhodnutí sp.zn. 28Cdo 1498/2014, ktorý je podľa názoru dovolacieho súdu plne akceptovateľný aj na rozhodovaní spor a, s ktorým sa dovolací súd stotožňuje..... v bode 14 dovolací súd uviedol: „Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu v prejednávanej veci nezáviselo od vyriešenia otázky, či predmetný pozemok žalobcu je alebo nie je verejným priestranstvom (resp. že v územnom pláne obce je označený ako verejná zeleň, ktorú všeobecne záväzné nariadenie obce považuje za verejné priestranstvo), ešte sama osebe neznamená, že predmetný pozemok je zo strany verejnosti skutočne užívaný(bez súkromnoprávneho titulu), čím na strane obce vzniká bezdôvodné obohatenie. Charakteristickým znakom bezdôvodného obohatenia, ako právneho inštitútu a zároveň predpokladom pre vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je objektívna fiktívna vznik majetkovej výhody či prospechu bez relevantného právneho dôvodu na úkor iného, merateľná a vyjadriteľná všeobecným peňažným ekvivalentom. Vo vzťahu k prejednávanej veci, pre vznik bezdôvodného obohatenia na strane mesta (žalovaného) potom nestačí len definovanie pozemku ako verejná zeleň v územnom pláne, pretože len týmto mu bez ďalšieho objektívne nevzniká žiadna majetková výhoda či prospech, ale sa vyžaduje materiálny znak spočívajúci v tom, že pozemok svojim charakterom (povahou) a umiestnením slúži k uspokojovaniu potrieb obyvateľstva, t.j. k verejnému účelu, a za týmto účelom je fakticky (reálne, skutočne) mestom alebo jeho obyvateľmi užívaný, čím je jeho vlastník bez súkromnoprávneho titulu obmedzovaný vo svojich užívacích právach a nie je mu za to plnená zodpovedajúca protihodnota. Tento predpoklad, ale v prejednávanej veci splnený nebol “.

49. Podľa § 212 cit. zákona rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej. Rozsudkom sa rozhoduje o celej prejednávanej veci.

50. Podľa čl. 17 základných princípov CSP : Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

51. Súd z vyššie uvedených dôvodov preto rozhodol o zamietnutí nároku uplatneného titulom bezdôvodného obohatenia, čo sa týka parcely č. XXXX/XX v rozsahu výmery 3336 m² za obdobie od 01.10.2014 do 15.03.2014 a výmery 2636 m² v období od 16.03.2015 do 29.12.2016. Čo sa týka relatívne samostatného nároku uplatneného vo vzťahu k parcele č. XXXX/XX N. XXXX/XXX za obdobie od 01.10.2014 do 17.08.2017 na, ktorých leží inžinierska stavba pozemnej komunikácie, ako aj čo

sa týka nároku súvisiaceho so samotnou inžinierskou stavbou - pozemnej komunikácie za obdobie od 01.10.2014 do 16.08.2017, keďže si vyžaduje ďalšie dokazovanie, ako aj vyriešenie vlastníckeho práva k pozemnej komunikácii, súd podľa § 166 ods. 2 CSP v spojení s čl. 17 základných princípov CSP vec vylúčil na samostatné konanie.

52. O trovách konania v časti uplatneného samostatného nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie parcely KN C č. XXXX/XX k úz. J. Š. súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% vyčíslený z tejto hodnoty nároku (samozrejme, so zohľadnením ustanovení vyhlášky č. 655/2014 Z.z.) s použitím ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Proti výroku II. tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.